

Σε μια αγορά και κατ' επέκταση σε μια κοινωνία με χρόνια νοσήματα, η κατάρρευση επιχειρήσεων δεν είναι κάτι το ασυνήθιστο. Όσο και αν αποτελεί ένα δυσάρεστο γεγονός είναι κάτι το αναμενόμενο. Αν μάλιστα εξερευνηθεί σε βάθος, ίσως να αποτελεί και το πρώτο αχνό σημάδι υγείας ή καλύτερα την πρώτη ένδειξη εξυγίανσης. Σαν ένα απόστημα που έσπασε.

Προφανώς η αναφορά έχει να κάνει με την, αγορά του αυτοκινήτου. Η αναμενόμενη κατάρρευση ενός γνωστού και μεγάλου ονόματος στο χώρο της λιανικής, τροφοδότησε άλλη μια φορά παρόμοιες συζητήσεις, δημοσιεύματα και αποτελεί την αφορμή για τούτο το σημείωμα.

Στο μικρό χρονικό διάστημα που η ύφεση πλήττει τον τόπο μας είναι η τρίτη μεγάλου μεγέθους επιχείρηση του κλάδου που υποκύπτει και προφανώς υπάρχουν πολύ περισσότερες μικρότερης επιφάνειας των οποίων η κατάρρευση δεν έγινε αισθητή και ενόχλησε μόνον τους λιγοστούς θιγμένους.

Η κάθε μία είναι ξεχωριστή περίπτωση, με αρκετά όμως κοινά χαρακτηριστικά και κυρίως με κοινή κατάληξη. Ποιοι να ήταν άραγε οι λόγοι που τόσο μεγάλα σχήματα οδηγήθηκαν σε τόσο επώδυνο τέλος; Ας προσπαθήσουμε να δώσουμε απαντήσεις, ξεκινώντας από την κορφή:

1. Ο ρόλος των εισαγωγικών εταιρειών-αντιπροσωπειών, που από ένα σημείο και μετά δεν

αντιμετώπισαν ονόματα αλλά νούμερα. Δεν τους ενδιέφερε το Ποιος και το Πως. Τους ενδιέφερε το Πόσα και το Πότε. Τα παράγωγα αυτής της πολιτικής τα εισπράττουν με την κατάρρευση των συνεργατών τους, χωρίς μάλιστα να αποτελούν μελλοντικά διδάγματα. Κάποια στιγμή θα πρέπει να αντιληφθούν ότι οι εγγυητικές επιστολές δεν τους προστατεύουν.

Εκείνο που τους κατοχυρώνει τόσο απέναντι στο δίκτυο όσο και στη συνείδηση του κόσμου είναι η ειλικρινής, υγιής αντιμετώπιση ενός συνεργάτη και όχι η πατρωνία ή η δημιουργία προστατευομένων τινών. Από την εποχή που ο Νίκι Φιλίνης αντιπροσώπευε την D.K.W. ή την Rootes και το κυρίαρχο κλίμα του εργοδότη-εργαζομένων-πελατών ήταν φιλικό, ανοιχτό, άμεσο μα πάνω απ' όλα προσωπικό, ως την εποχή που δημιουργούνται θέσεις εργασίας για after sales marketing specialist η απόσταση είναι μεγάλη και το σκηνικό όταν δεν είναι αδιάφορο, είναι άγριο.

2. Η επιθετική πολιτική των εταιρειών ν που γύρεψαν τη γρήγορη και άμετρη γιγάντωση τους σε ένα εξαιρετικά ανταγωνιστικό περιβάλλον. Εκεί συναντήθηκαν η επιχειρηματική φιλοδοξία, η απληστία, η μεγαλομανία, ο επαρχιωτισμός, η κουτοπονηριά, η επιθυμία για κυριαρχία.

-Ποιος μπορεί να αμφιβάλλει πλέον ότι το προϊόν (αυτοκίνητο) αναιρέθηκε, απαξιώθηκε και τελικά λεηλατήθηκε από μέσα;

-Ποιος «κаниβάλησε» το μέλλον του, σπρώχνοντας στρατιές πολιτών να αγοράσουν 4 και 5 χρόνια πριν την ώρα τους;

-Ποιος επέβαλε πολιτική 72 μηνών πίστωσης, αγοράς ν άνευ προκαταβολής, δωρεάν service;

-Ποιος μοίρασε τόσα αγαθά, αδυνατώντας να δει το προφανές. Το αύριο.

-Ποιος όρισε τα 250.000 οχήματα ανά έτος ως όριο επιβίωσης του κλάδου και τελικά πως αμύνθηκε τόσο ο επαγγελματίας όσο και ο καταναλωτής απέναντι στο, μονίμως και δικαίως ως ένα βαθμό, κατηγορούμενο δημόσιο και τις πολιτικές του.

3. Οι χθεσινές συμμαχίες που μετατράπηκαν σε σημερινές εχθρότητες και οι ειδικές ενδοεταιρικές σχέσεις, που προϊόντος του χρόνου υποχώρησαν, πιθανότατα διότι δημιουργήθηκαν άλλες ισχυρότερες. Τα ερείσματα χάθηκαν, οι ισορροπίες ανατράπηκαν, τα προβλήματα εμφανίστηκαν.

4. Το ίδιο το μέγεθός τους υπήρξε μια εκ των αιτιών. Ξεπέρασε τόσο τις προσδοκίες των ανθρώπων που το δημιούργησαν και οι ελεγκτικοί μηχανισμοί της ευρυθμίας τους, φάνηκαν, από ένα σημείο και μετά ανίσχυροι να επιθεωρήσουν, να ελέγξουν το σύστημα.

5. Η ευρύτερη πολιτική και φιλοσοφία της «φούσκας» που τα τελευταία χρόνια διέπει ολοένα και πιο πολύ τις οικονομικές δραστηριότητες αυτού του τόπου. Από τις γραφικές φιγούρες των εμπορών της δεκαετίας του '70, που τα έσπαγαν στα μπουζούκια της εποχής, θαρρώντας αφελώς ότι το τίμημα των ανταλλαγών τους ανήκαν, περάσαμε στους σύγχρονους κονκισταδόρες της αγοράς με τα φοροτεχνικά τεχνάσματα και τα εργαλεία της σύγχρονης οικονομοτεχνίας που χαμογελούν στα cocktails party και στα deck των yachts.

Συμπέρασμα:

Ότι συμβαίνει είναι δυσάρεστο, αλλά είναι και αναμενόμενο. Το μόνο θετικό είναι ότι μπορεί να αποτελέσει, κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες, αφορμή εξυγίανσης. Το πρόβλημα εντοπίζεται στο ότι χρειάζεται γερός επαναπροσδιορισμός, απαιτείται πολύ τόλμη και κανείς δεν δείχνει πρόθυμος να βαδίσει αυτά τα δύσβατα μονοπάτια.

Μέχρι να βρεθεί σε αυτά, χωρίς να το θελήσει, χωρίς να το έχει σχεδιάσει..